

er blevet overgivet i hans Besiddelse, eller naar der foreligger Forsinkelse fra Kommittentens Side med Modtagelsen af Kon-signationsgods, som Salgskommissionæren vil sende tilbage under Omstændigheder, hvor han ikke længere er pligtig at beholde det, foreligger en Situation, der er ganske analog med det i Købelovens §§ 33 og 34 omhandlede Tilfælde, at en Køber undlader i rette Tid at afhente eller modtage Salgs-genstanden, eller at hans Forhold iøvrigt har bevirket, at den ikke i rette Tid er bleven overgivet i hans Besiddelse. Man har derfor i nærværende Paragraf for disse Tilfælde givet Kommissionæren samme Adgang til at befri sig for Godset ved Salg eller eventuelt ved at skaffe Godset bort, som den, der er givet Sælgeren ved Købelovens § 34, med hvilken Bestemmelse § 38 i Affattelsen stemmer ganske overens. De indbyrdes Forskelligheder, som her findes mellem de tre Udkast med Hensyn til Realisationen af Godset, ere ganske de samme, som foreligge i Købelovens § 34, jfr. Bemærkningerne foran ved Udkastets § 34. En særlig Bestemmelse, svarende til Købelovens § 35, om Pligt for Kommissionæren til under visse Omstændigheder at sælge Godset, navnlig naar det er udsat for hurtig Fordærvelse, fandtes det overfor de i §§ 7 og 8 givne almindelige Regler om Kommissionærens Pligt til at varetage Kommittentens Interesser unødvendigt at optage i Udkastet.

For at Bestemmelserne i § 38 skulle komme til Anvendelse, er det ikke nødvendigt, at Kommittenten har undladt at stille Købesummen til Kommissionærens Raadighed eller iøvrigt at betale, hvad denne har at fordre af Kommittenten i Anledning af Hvervet. Saafremt dette maatte være Tilfældet, har Kommissionæren allerede i Medfør af Bestemmelserne i §§ 36 og 34 Ret til at sælge Godset for Kommittentens Regning; disse Bestemmelser ville saaledes faktisk hyppigt opluge den heromhandlede Regel.

I § 38 tillægges der Salgskommissionæren, som sælger Godset i Medfør af Paragrafens sidste Stykke, Ret til Provi-

sion, medens en saadan Ret ikke tilkommer Indkøbskommissionæren, der sælger indkøbt Gods i Medfør af Paragrafens første Stykke. Grunden hertil er ganske den samme, som er angivet i Bemærkningerne til §§ 34 og 36 med Hensyn til Provision af de der omhandlede Salg.

§ 39.

Det er i denne § bestemt, at saafremt Kommissionæren ifølge Hvervet har modtaget Prøver, Mønstre eller andet, som tilhører Kommittenten og ikke er bestemt til Salg, kan han, forsaavidt hans Sikkerhed for, hvad han har at fordre ifølge Hvervet, ellers vilde udsættes for Fare, tilbageholde det modtagne, indtil Kommittenten betaler hans Fordring eller stiller anden betryggende Sikkerhed for dens Betaling.

En ganske tilsvarende Ret er ved Udkastets § 74 tillagt Handelsagenten og ved § 87 den Handelsrejsende, som ikke staar i Tjenesteforhold til Handelshuset. Det følger af de paagældende Forholds Natur, at Reglen rent faktisk vil faa langt større Betydning for Handelsrejsende og tildels ogsaa for Agenter end for Kommissionærer, der kun mere undtagelsesvis ville være i Besiddelse af Kommittenten tilhørende Genstande af den omtalte Art, medens de derimod ofte i det dem til Salg tilstillede eller det af dem for Kommittenten indkøbte Gods ville have ganske anderledes værdifulde Objekter for en Sikkerhedsret, jfr. hvad herom er bemærket ovenfor ved §§ 31—36.

Det er en her i Landet forlængst i Theori og Praxis anerkendt Grundsætning, at den, til hvem en Ting overgives til Besørgelse af et Hverv, har Tilbageholdelsesret i Tingen, for hvad han har at fordre ifølge Hvervet. Den i § 39 foreslaaede Tilbageholdelsesret maa saaledes anses for at stemme med allerede gældende dansk Ret. Af Grosserer-Societetets Komité er der fremsat Betæneligheder ved dens Anerkendelse. Efter det bemærkede vilde imidlertid Nægtelse af Tilbageholdelsesret betyde et Brud med den bestaaende Ret